

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 148**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Älskade!

Det är så pinsamt på landet att folk alltid skulle veta till hvem jag skrifver. Ja det är ju en gammal klaga - Det är väl därför jag håller mig så pass här såsom och skrifver hvar dag. Jag har en ständigt längtan till dig - Inte såsom det händer dig och, att du blir förargad på dig och andra därför att de ändra mening, och vackla och alla icke äro af jämnets fasthet och grundernas seghet, det gör jag så ofta, men när blir jag och mängdergång så ofred öfver att ^{man} det inte är så. Lita vara af Rätt och blott, det är dock ett ypperligt material och hur alla lifvet annars vara utbäddligt att lifva - Det tänker man öfver mig, ty i går morgon blev jag åter så ängslig eller rättare sagt sorgsam för att det intet bref färo, jag visste, att om det kommit, skulle det genast berättat den stora nyheten och öfver ditt bref idag kunde jag godt ha gråtit - Jag bara lifver i ditt lif så sorgsam du äro gör mig, är det en tycke att minna lifva med dig utan att tänka på rätt och orätt, på fullt och vackert, det gör jag ej nu, jag bara tänker -

Du är så grufligt rörande där du står med minna och likaså där du arbetar på doktor Janes, och du är visst tappert - Och så tycker jag det är så synd om både dig och konan, ty jag kan väl förstå hur hon måndas hun med och på samma gång vet jag ju att det är huat när mätte under kolf är som en Kommer in som skörd. Gula är det skroft, det är ju bara den auvdringiga, nästänviga följelan, men det är förfärligt huat naturan är kommande. Jag troffar ej på att han skrifver, men jag vet ej hvarst du skall plägas så länge - Det är nog mycket möjligt, att han är strängt upptagen af politik. Jag behöfver väl ej fråga, om du såg, att de förra måndagen hade möte för att demonstrera mot en skollag -

Jag tyckte mycket om den nya album, jag vet sannoligen ej, om det var något som kunde ändras. Det kunde jag ej säga, förän det hela var färdigt. Tans heller ej berömma för mycket i början, då gör du mig ej rätt att göra anmärkingar sedan. Du borde allt skrifva om det där som aldrig hänt - Det skall gå i samma stil - Det blir förtyllande - lita, nyckfullt och apokryftiskt och ändå vemsdigt - Det är underbart att du kan skrifva allt, men Kommer du till det, må blir det nog bra saker - Men tro aldrig att jag bryr mig om "ömmande omständigheter" i litteratur granskning. Där är det slut med mitt Rätt och blott huat som är skilt och deligt väcker hos mig en så innerlig avred, som kan jag aldrig lägga band på.

Tack för revyn, men Kirseu faller ej för han. ^{af Kvarn} Han gör ~~ett~~ ^{ett} mycket godt upfall på konan ^{med} och förklarar dock ej sina värmer, förr än hans moraliska rätta het blir bekräft.

Doktor i Högskolan kunde ju att du kunde
 men - Det är jag ej nödt för. Jag är det
 mycket, mycket bättre för dig att vara en
 eller hundra

